

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	<i>IIKa 304/23</i>	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2		
1. <i>CZEŚĆ WSTĘPNA</i>			
<i>0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>			
<i>Wyrok Sądu Rejonowego w Koninie z 23 maja 2023r. w sprawie IIK 400/19</i>			
<i>0.11.2. Podmiot wnoszący apelację</i>			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			

# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącnego			
# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza		

	<p>przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu</p>	
#	<p>art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu</p>	
#	<p>art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego,</p>	

	nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka				
#	art. 439 k.p.k.				
#	brak zarzutów				
0.11.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
0.12.1. Ustalenie faktów					
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
		Ł. G.	Prawomocne skazanie świadków: Ł. L., M. P., P. K..	Odpisy wyroków w sprawach: (...) i (...) SO w Koninie. Notatka.	k. 1475-1559, k.1474 k. 1562

			Wykaz świadków wobec których postępowanie jest w toku. Niekaralność oskarżonego.	Dane o karalności.	
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
0.12.2. Ocena dowodów					
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięzłe o powodach uznania dowodu			
	Odpisy wyroków SO w Koninie, notatka, dane o karalności.	Wartość dowodowa dokumentów nie budziła wątpliwości.			
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów					

(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu	
STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
	Obrońca adw. P. N. zarzucił: I. I. Obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, tj.: 1) art. 7 k.p.k. w zw. z art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. poprzez zaniechanie dokonania wszechstronnej i swobodnej oceny zgromadzonego w sprawie	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny # zasadny # częściowo zasadny # niezasadny # zasadny # częściowo zasadny # niezasadny # zasadny	

materiału dowodowego	# częściowo
przejawiające się w arbitralnym uznaniu, że faktury wystawiane przez (...) oraz Przedsiębiorstwo Handlowo – Usługowe (...) P. M. na rzecz oskarżonego były tzw. „pustymi fakturami, przy jednoczesnym braku wskazania w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku na jakiegokolwiek ustalenia co do tego, czy w stosunku do Ł. G. następowały dostawy paliwa oraz opon na podstawie faktur wystawianych przez firmy wyżej wymienionych osób, a także braku analizy kwestii świadomości oskarżonego co do nielegalnego pochodzenia paliwa oraz zamiaru popełnienia zarzucanych mu czynów, podczas gdy z punktu widzenia okoliczności sprawy ww. zagadnienia są	zasadny
	# niezasadny
	# zasadny
	# częściowo
	zasadny
	# niezasadny
	# zasadny
	# częściowo
	zasadny
	# niezasadny
	# zasadny
	# częściowo
	zasadny
	# niezasadny
	# zasadny
	# częściowo
	zasadny
	# niezasadny

kluczowe dla
oceny jego
odpowiedzialności
karnej, zaś
prawidłowa
weryfikacja
materiału
procesowego
nakazuje
stwierdzić, że
oskarżony -
prowadzący
działalność
transportową -
otrzymywał
dostawy paliwa
od ww. osób i nie
miał wiedzy co
do pochodzenia
dostarczanego
oleju
napędowego z
nielegalnego
źródła, stąd
też nie sposób
przypisać mu
wypełnienia
znamion
zarzucanych mu
czynów, co w
konsekwencji
doprowadziło do
niesłusznego
stwierdzenia
sprawstwa po
stronie
oskarżonego,

2) art. 7 k.p.k.
poprzez:

- odmowę
wiarygodności
wyjaśnieniom Ł.
G., podczas gdy
przedstawiona
przez niego
relacja co do
prowadzenia
działalności

gospodarczej i nabywania paliwa od firm (...) znajduje odzwierciedlenie w materiale dowodowym, w tym m. in. w ewidencji nabycia (VAT), co w konsekwencji doprowadziło do niesłusznego uznania, że oskarżony dopuścił się pomocnictwa w zakresie wystawiania tzw. „pustych” faktur,

- stwierdzenie, iż działalność gospodarcza nie była faktycznie prowadzona przez Ł. G., podczas gdy ze zgromadzonego materiału dowodowego, w tym chociażby ewidencji nabycia (VAT) wynika, iż oskarżony w istocie prowadził działalność transportową, co w konsekwencji doprowadziło do niesłusznego uznania, że Ł. G. wypełnił znamiona zarzucanych mu czynów,

3) art 7
k.p.k. poprzez
przyznanie
waloru
wiarygodności
wyjaśnieniom
M. P., podczas
gdy pomiędzy
kolejnymi jego
relacjami
odnośnie
współpracy z
oskarżonym Ł.
G. brak jest
spójności i
świadek
kilkukrotnie
odmiennie
przedstawił
istotne dla oceny
odpowiedzialności
karnej
oskarżonego
fakty, co w
konsekwencji
doprowadziło do
niezasadnego
stwierdzenia
wypełnienia
przez
oskarżonego
znamion
zarzucanych mu
czynów,

4) art. 7
k.p.k. poprzez
przyznanie
waloru
wiarygodności
wyjaśnieniom A.
N. i poczynienie
na ich podstawie
ustaleń co do
odpowiedzialności
karnej
oskarżonego,
podczas gdy
wyżej

wymieniony
miał jedynie
firmować swoim
nazwiskiem
działalność
prowadzoną de
facto przez inne
osoby, a zatem
nie mógł mieć
wiedzy co do
istotnych
okoliczności
współpracy z
Ł. G., co
w konsekwencji
doprowadziło do
niezasadnego
stwierdzenia
wypełnienia
przez
oskarżonego
znamion
zarzucanych mu
czynów

5) art. 186 §
I k.k. w zw.
z art. 182 §
3 k.k. poprzez
zaniechanie
przesłuchania
M. P. i Ł.
L. na rozprawie
z uwagi na
jedynie pisemne
oświadczenie
ww. świadków o
odmowie
złożenia zeznań
nadesłane do
Sądu, a także
brak zawarcia
w protokołach
rozpraw z 24
sierpnia 2021 r. i
11 stycznia 2022
r. informacji o
zweryfikowaniu
uprawnienia
ww. osób do

skorzystania z
uprawnienia z
art. 182 § 3
k.p.k., podczas
gdy skorzystanie
z uprawnienia
do odmowy
składania
zeznań powinno
zostać złożone
osobiście wobec
Sądu, co
skutkowało
poczynieniem
ustaleń
faktycznych co
do
odpowiedzialności
karnej Ł. G.
na podstawie
uprzednich
wyjaśnień ww.
osób bez
prawidłowego
odebrania od
nich
oświadczenia w
trybie art. 182 § 3
k.p.k. w zw. z art.
186 § 1 k.p.k.

II. Błąd w
ustaleniach
faktycznych
przyjętych za
podstawę
orzeczenia, który
miał wpływ
na treść tegoż
orzeczenia,
polegający na
dowolnym
przyjęciu, że
wraz z fakturami
wystawianymi
przez (...) oraz
Przedsiębiorstwo
Handlowo –
Usługowe (...)
P. M. na

rzecz firmy (...) nie następowała dostawa oleju napędowego i opon do oskarżonego, podczas gdy jednocześnie Sąd I instancji uznał za wiarygodne zarówno dowody, które świadczyły o wykonywaniu dostaw oleju napędowego, jak i taki, który temu przeczył (tj. wyjaśnienia M. P.), co w konsekwencji doprowadziło do arbitralnego uznania realizacji przez oskarżonego znamion pomocnictwa do wystawiania „pustych” faktur.

***Obrońca adw.
A. M. zarzucił:***

I. Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku polegający na bezzasadnym przyjęciu, iż oskarżony celem udokumentowania rzekomego zakupu towarów i usług,

przekazał
ustalonym
osobom dane
niezbędne do
wystawienia
faktur, a
następnie użył
takich
poświadczających
nieprawdę
faktur VAT,
poprzez ich
włączenie do
dokumentacji
rachunkowo –
księgowej
prowadzonej
przez siebie
działalności
gospodarczej, a
także poprzez
wykorzystanie
ich przy
rozliczeniach
podatkowych
wskazanego
podmiotu
gospodarczego,
czyniąc sobie
z popelnienia
przestępstwa
stałe źródło
dochodu,
podczas gdy
oskarżony w
okresie objętym
zarzutami
prowadził
intensywną
działalność
transportową,
zatrudniając
kilku
pracowników,
posiadał trzy
ciągniki
siodłowe wraz
z naczepami,
paliwo do swoich
pojazdów

pozyskiwał praktycznie jedynie od A. N. i M. P., a przekazane do wystawienia faktur dane były niezbędne do potwierdzenia rzeczywiście przeprowadzonych transakcji.

II. Obrazę prawa procesowego, mające wpływ na treść wyroku tj.:

a) art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie oceny materiału dowodowego w sposób dowolny, sprzeczny z zasadami doświadczenia życiowego, a to przez uznanie za w pełni wiarygodne zeznań świadków M. P., Ł. L., J. Z., Z. W., A. K., A. N., J. K., P. K. i J. N. mimo, iż zeznania te w pełni nie korelowały ze sobą, pozostawały w sprzeczności z wyjaśnieniami oskarżonego, a przede wszystkich faktami, iż w okresie objętym zarzutami

oskarżony
prowadził
intensywną
działalność
transportową,
zatrudniając
kilku
pracowników,
posiadał trzy
ciągniki
siodłowe wraz
z naczepami, a
paliwo do swoich
pojazdów
pozyskiwał
praktycznie
jedynie od A.
N. i M. P.,
co wyklucza
uznanie, że
transakcje
opisane na
przedmiotowych
fakturach nie
miały miejsca;

b) art. 391 §
1 i 2 k.p.k. w
zw. z art. 410
k.p.k. poprzez
wydanie wyroku
na podstawie
okoliczności
nieujawnionych
w toku rozprawy
głównej -
protokoły
zeznań
świadków M. P.,
Ł. L., J. Z., Z.
W., A. K., J. K. i
J. N. nie zostały
odczytane na
rozprawie
zgodnie z treścią
art. 391 § 2
k.p.k. i nie
mogą stanowić

	<p>podstawy wyroku;</p> <p>c) art. 182 § 3 k.p.k. w zw. z art. 186 § 1 k.p.k. i art. 191 § 1 i 2 k.p.k. poprzez zaniechanie wezwania świadków M. P., Ł. L., J. Z., Z. W., A. K., J. K. i J. N. poprzestając na ich pisemnym oświadczeniu o odmowie składania zeznań, mimo wniosków obrony o ich przesłuchanie;</p> <p>d) art. 5 § 2 k.p.k. poprzez rozstrzygnięcie nie dających się wyjaśnić okoliczności na niekorzyść oskarżonego.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Apelacje obu obrońców oskarżonego okazały się celowe i doprowadziły do wydania orzeczenia o</p>			

charakterze
kasatoryjnym.

Z uwagi na
konieczność
ponownego
przeprowadzenia
przewodu
sądowego
w całości z
uwagi na błędy
proceduralne
przedwczesne
jest
ustosunkowywanie
się przez Sąd
odwoławczy do
wszystkich
zarzutów
apelacyjnych.

Sąd odwoławczy
w pełni podzielił
bowiem zarzut
naruszenia
art.391§2k.p.k.,
które to
naruszenie
niewątpliwie
mogło mieć
wpływ na treść
wyroku i w
związku z
koniecznością
przeprowadzenia
na nowo
postępowania
dowodowego w
całości,
skutkować
musiało
koniecznością
uchylenia
zaskarżonego
wyroku w całości
i przekazania
sprawy do
ponownego
rozpoznania

Sądowi I
instancji.

Sąd I instancji
wbrew treści
przepisu
art.391§2k.p.k.
nie wezwał
świadków i nie
odczytał
świadkom,
którym
przysługiwało
prawo do
odmowy
składania
zeznań
protokołów
złożonych
poprzednio
przez świadków
wyjaśnień w
charakterze
podejrzanych.

Po złożeniu
przez świadków:
M. P. (k.1288),
Ł. L. (k.1310),
J. Z. (k.1306),
Z. W. (k.1316),
A. K. (k.1307),
J. K. (k.1318)
oświadczeń na
piśmie, że
korzystają z
prawa do
odmowy
składania
zeznań, zgodnie
z
art.182§3k.k.p.k.,
odstąpiono od
wzywania
świadków na
rozprawę.

Z treści
protokołów
rozprawy nie
wynika również,

aby wyjaśnienia
tych świadków
składane
poprzednio w
charakterze
podejrzanych
zostały
ujawnione i w
jakim zakresie,
podczas gdy na
ich podstawie
czyniono
ustalenia
faktyczne. Z
niewiadomych
powodów
odstąpiono
również od
wzywania
świadka J. N.,
nie ujawniono
złożonych przez
niego
poprzednio
wyjaśnień, a na
ich podstawie,
jak wynika z
uzasadnienia
zaskarżonego
wyroku również
czyniono
ustalenia
faktyczne. W
prawidłowy
sposób nie
ujawniono
również zeznań
świadka A. N.,
który zmarł, a
które również
były podstawą
ustaleń
faktycznych.
Stąd mogło dojść
również do
naruszenia
przepisu
art.410k.p.k.

Z uwagi na powyższe uchybienia, Sąd odwoławczy wskazuje, iż postępowanie przed Sądem I instancji obarczone było istotnymi wadami. W istotny sposób naruszało zasadę bezpośredniości i prawo oskarżonego do rzetelnego procesu. W tym stanie rzeczy, uznając że zachodzi potrzeba ponownego przeprowadzenia przewodu w całości stosownie do treści art. 437 § 1 i 2 k.p.k. Sąd odwoławczy uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w Koninie do ponownego rozpoznania.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd I instancji, wezwie na rozprawę świadków, odbierze od nich bezpośrednio oświadczenia o

ewentualnej
odmowie
składania
zeznań. W
przypadku
odmowy
składania
zeznań przez
świadków
odczyta
uprzednio
składane przez
nich wyjaśnienia
w charakterze
podejrzanych i
wezwie do
ustosunkowania
się do tych
wyjaśnień w
trybie
art.391§3k.p.k.
oraz ujawni
w prawidłowy
sposób materiał
dowodowy na
którym opierać
będzie swoje
rozstrzygnięcie.

Sąd odwoławczy
zauważa przy
tym, że skoro
postępowanie
karne wobec
świadków M.
P. i Ł. L.
zostało obecnie
prawomocnie
zakończone,
świadkom tym
nie przysługuje
już prawo do
odmowy
składania
zeznań, tym
bardziej
konieczne staje
się ich
bezpośrednie
przesłuchanie na

<p>rozprawie w związku z treścią stawianych oskarżonemu zarzutów.</p> <p>Dopiero przeprowadzenie wszystkich niezbędnych dowodów, właściwa ich ocena dokonana z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego pozwoli na dokonanie właściwych ustaleń faktycznych, stanowiących podstawę prawidłowego orzekania.</p>															
<p>Wniosek</p>															
<p>Obrońca adw. P. N. wniośł o:</p> <ul style="list-style-type: none"> - uniewinnienie oskarżonego w całości od wszystkich zarzucanych mu czynów, - ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie 	<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 30%; padding: 5px;"># zasadny</td> <td style="width: 70%;"></td> </tr> <tr> <td style="padding: 5px;"># częściowo zasadny</td> <td></td> </tr> <tr> <td style="padding: 5px;"># niezasadny</td> <td></td> </tr> <tr> <td style="padding: 5px;"># zasadny</td> <td></td> </tr> <tr> <td style="padding: 5px;"># częściowo zasadny</td> <td></td> </tr> <tr> <td style="padding: 5px;"># niezasadny</td> <td></td> </tr> <tr> <td style="padding: 5px;"># zasadny</td> <td></td> </tr> </table>	# zasadny		# częściowo zasadny		# niezasadny		# zasadny		# częściowo zasadny		# niezasadny		# zasadny	
# zasadny															
# częściowo zasadny															
# niezasadny															
# zasadny															
# częściowo zasadny															
# niezasadny															
# zasadny															

<p>sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.</p> <p>Obrońca adw. A. M. wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od popełnienia przypisanych mu czynów.</p>	<p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Z uwagi na wskazane wyżej braki dowodowe, naruszenie prawa oskarżonego do rzetelnego procesu i konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości, Sąd odwoławczy uznał za przedwczesne ustosunkowanie się do pozostałych zarzutów stawianych przez obrońców, uchylił wyrok</p>		

<p>Sądu I instancji w całości i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Koninie do ponownego rozpoznania.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>1.</p>		
<p>Zwiążle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>5. ZSTRZYCNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
<p>0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>0.11.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>	
<p>Zwiążle o powodach utrzymania w mocy</p>		

0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
0.0.11.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwięzłe o powodach zmiany			
0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięzłe o powodach uchylenia			
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzłe o powodach uchylenia			

<p>Z uwagi na wskazane wyżej braki dowodowe, naruszenie prawa oskarżonego do rzetelnego procesu i konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości, Sąd odwoławczy uznał za przedwczesne ustosunkowanie się do zarzutów stawianych przez obrońcę, uchylił wyrok Sądu I instancji w całości i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Koninie do ponownego rozpoznania.</p>			
<p>3.1.</p>	<p>Konieczność umorzenia postępowania</p>	<p># art. 437 § 2 k.p.k.</p>	
<p>Zwiąże o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia</p>			

4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd I instancji, wezwie na rozprawę świadków, którym przysługuje prawo do odmowy składania zeznań, odbierze od nich w sposób prawidłowy oświadczenia o ewentualnej odmowie składania zeznań i odczyta w odpowiednim zakresie złożone przez nich wyjaśnienia, zwracając się do świadków o wypowiedzenie się co do treści złożonych uprzednio wyjaśnień zgodnie z art.391§3k.p.k.			

Nadto, skoro
świadkom M.
P. i Ł. L.
nie przysługuje
już prawo do
odmowy
składania
zeznań, Sąd
przesłuch tych
świadków
bezpośrednio na
rozprawie. Sąd
I instancji w
sposób
prawidłowy
ujawni też
materiał
dowodowy na
którym będzie
opierał
rozstrzygnięcie.

Dopiero
przeprowadzenie
wszystkich
niezbędnych
dowodów,
właściwa ich
ocena dokonana
z
uwzględnieniem
zasad
prawidłowego
rozumowania
oraz wskazań
wiedzy i
doświadczenia
życiowego
pozwoli na
dokonanie
prawdziwych
ustaleń
faktycznych,
stanowiących
podstawę
prawidłowego
orzekania.

0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
7. PODPIS		
Robert Rafał Kwieciński Agata Wilczewska Waldemar Cytrowski		